Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok V. | Warszawa, dnia 20 października 1932 r. | Nr. 19.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna osobowa i towarowa.

Poz. 31. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. O. II. 22/9 z dnia 15 października 1932 r. w sprawie zmian do taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej część II (T. O. B. E.).

Od dnia 1 listopada 1932 r., w myśl rozporządzenia, ogłoszonego w Dz. T. i Z. K. Nr. 55 poz. 420 ceny powrotnych biletów wycieczkowych (str. 23 część II T. O. B. E.) zostają obniżone, mianowicie, obliczane będą nie według taryfy podmiejskiej, lecz według taryfy normalnej ze zniżką $33^1/_3\%$.

Prócz tego zniesione zostaje ograniczenie w wydawaniu tych biletów na odległość do 150 km; od daty powyższej bilety wycieczkowe będą mogły być wprowadzane w relacjach ustalonych bez względu na odległość.

Bilety wycieczkowe powrotne drukować należy według dotychczasowego wzoru (str. 15 Z. W. B.).

Bilety ze staremi cenami należy używać nadal aż do wyczerpania, poprawiając odręcznie ceny.

Następnie w myśl powyższego rozporządzenia ulgi dla członków towarzystw turystycznych (str. 41 część II T. O. B. E.) rozciąga się na miejscowości: Rzeszów, Sambor, Horyniec, Postawy i Turka n/Stryjem, oraz ulgi dla narciarzy (str. 42 część II T. O. B. E.) rozciąga się również na Horyniec, a ulgi dla powracających z uzdrowisk: Druskieniki, Raycza i Zawoja (st. kol. Maków) (str. 45 części II T. O. B. E.) rozciąga się na cały rok.

Nr. H. O. II. 22/9.

Poz. 32. Taryfa wojskowa, obowiązująca od dnia 1 lipca 1931 r. (Dodatek do Dz. T. i Z. K. z dnia 27 czerwca 1931 r. Nr. 11, poz. 30).

Z dniem ogłoszenia w taryfie powyższej część II, dział B, Rozdział IV, punkt I F „opłaty bocznicowe", w ustępie 1 zdanie pierwsze zastępuje się zdaniem następującem:

„1. Za podstawienie wagonów na bocznice kolejowe przeznaczone do użytku władz wojskowych do załadowania lub wyładowania, pobiera się opłaty wskazane w § 8 „Przepisów korzystania z bocznic kolejowych, przeznaczonych do użytku władz wojskowych", stanowiących załącznik IV do niniejszej taryfy.

Nr. H. T. IV. 85/14.

Załącznik IV
do Taryfy wojskowej.

PRZEPISY

korzystania z bocznic kolejowych, przeznaczonych do użytku władz wojskowych.

§ 1.

1. Bocznice kolejowe, przeznaczone do użytku władz wojskowych, służą do przewozu przesyłek wagonowych i drobnych, adresowanych w listach przewozowych do władz wojskowych lub wysyłanych przez nie przy listach przewozowych.

2. Władze wojskowe nie mogą żądać zbierania przesyłek drobnych na stacji obsługującej.

§ 2.

Na pisemne żądanie władz wojskowych za zgodą Dyrekcji mają być podstawiane wagony dorywczo lub stale w obrębie terenu wojskowego i dla osób trzecich. W tych przypadkach, oprócz opłaty bocznicowej, będzie pobierane dodatkowo po 2 złote od wagonu na konserwację toru. Władze wojskowe przyjmują na siebie odpowiedzialność za uiszczenie przez osobę trzecią, korzystającą z bocznicy, wszystkich należności, przypadających kolei, jak również za całość taboru i przesyłki.

§ 3.

1. Miejscem zawarcia umowy o przewóz przesyłek, nadawanych przez władze wojskowe, jak również miejscem wykonywania umowy o przewóz przesyłek, przychodzących dla nich jest taryfowa stacja kolejowa, obsługująca bocznicę. Z tą zatem stacją władze wojskowe powinny załatwiać wszelkie formalności, związane z nadaniem przesyłek do przewozu i z ich odbiorem.

2. Władze wojskowe mogą żądać wydania na stacji, obsługującej bocznicę, przesyłki, nadeszłej pod ich adresem, a przeznaczonej na bocznicę, jeżeli z żądaniem tem zgłoszą się przed podstawieniem przesyłki na bocznicę.

3. Za szkody w przesyłkach, powstałe podczas przewozu ze stacji obsługującej bocznicę do punktu zdawczo-odbiorczego, odpowiada Dyrekcja, jeżeli szkoda nie powstała z winy władz wojskowych. Za szkody w przesyłkach, powstałe podczas przewozu poza punktem zdawczo-odbiorczym oraz od tego punktu do stacji, obsługującej bocznicę, odpowiada Dyrekcja, jeżeli szkoda powstała z jej winy. Władze wojskowe mają prawo wyznaczać własnych dozorców do ochrony przesyłek przewożonych poza punktem zdawczo-odbiorczym i od tego punktu do stacji, obsługującej bocznicę.

4. Stacja obsługująca nie zawiadamia władz wojskowych o nadejściu przesyłek, przeznaczonych na bocznicę; może jednak na życzenie i koszt ich przesyłać im odpowiednie informacje na podstawie listów przewozowych.

5. Uznawanie przez Dyrekcję wagi przesyłek wagonowych, ustalonej na wadze bocznicowej, uzależnia się od zawarcia przez władze wojskowe w tym względzie osobnej umowy z Dyrekcją.

§ 4.

1. Listy przewozowe wraz z innemi dokumentami na wagony załadowane na bocznicy władze wojskowe powinny dostarczyć taryfowej stacji, obsługującej bocznicę, najpóźniej przy przekazaniu wagonów na punkcie zdawczo-odbiorczym.

Na listach przewozowych na przesyłki wagonowe władze wojskowe powinny umieścić uwagę o załadowaniu wagonów na bocznicy; taką samą uwagę powinny umieścić na listach przewozowych na przesyłki drobne, jeżeli przesyłki takie odchodzić mają ze stacji obsługującej bocznicę bez przeładowania.

2. Wagony załadowane na bocznicy władze wojskowe powinny na żądanie Dyrekcji plombować na swój koszt własnemi plombami w sposób przyjęty na kolejach państwowych.

3. Okartkowania wagonów dokonywa kolej.

§ 5.

1. Wagony próżne do załadowania władze wojskowe powinny zamawiać na stacji obsługującej bocznicę w sposób i w terminie określonych w wojskowej taryfie.

Wagonów wyładowywanych na bocznicy władze wojskowe nie mają prawa używać do załadowania do nich przesyłek bez uzyskania na to przedtem pozwolenia stacji, obsługującej bocznicę.

2. Plan podstawiania wagonów na bocznicę i zabierania ich z bocznicy ustanawia Dyrekcja, uwzględniając w miarę możności życzenia władz wojskowych. Ustanowiony plan Dyrekcja podaje do wiadomości władz wojskowych.

3. Podstawiania wagonów na bocznicę i zabierania ich z niej dokonywa Dyrekcja do punktu i od punktu zdawczo-odbiorczego na bocznicy specjalnie w tym celu ustalonego.

Władze wojskowe powinny odebrać na tym punkcie wagony, podstawione dla nich. W razie niezgłoszenia się władz wojskowych na punkcie zdawczo-odbiorczym po odbiór wagonów uważa się, że wagony przyjęto bez zastrzeżeń. Również na tym punkcie Dyrekcja odbiera od władz wojskowych wagony, zdawane przez nich.

Władze wojskowe należy zawiadomić, jeżeli nie jest przewidywane podstawienie wszystkich wagonów lub części w terminie ustanowionym przez Dyrekcję.

4. Zdawanie i odbieranie wagonów na punkcie zdawczo-odbiorczym odbywa się na podstawie poleceń podstawienia wagonów i zawiadomień o wagonach gotowych do zabrania. Polecenia podstawienia wagonów sporządza stacja, obsługująca bocznicę. Zawiadomienia o wagonach gotowych do zabrania z bocznicy sporządzają władze wojskowe na drukach, które otrzymują bezpłatnie od stacji, obsługującej bocznicę.

5. Polecenia podstawienia wagonów i zawiadomienia o wagonach gotowych do zabrania służą jako dowody do określania i pobierania opłat bocznicowych i postojowego.

6. Władze wojskowe powinny zawiadomić stację obsługującą bocznicę o tem, że wagony ładowane lub próżne są gotowe do zabrania z bocznicy najpóźniej na godzinę przed terminem, który one podają jako termin gotowości do zabrania.

7. Co do szczegółów, sposobu i terminów załatwiania formalności, związanych z podstawianiem wagonów na bocznicę i z zabieraniem z bocznicy, obowiązują władze wojskowe właściwe przepisy.

§ 6.

1. Jeżeli wagonów z przesyłkami nie można podstawić na bocznicę z winy władz wojskowych, to powinny one odebrać przesyłki na stacji obsługującej bocznicę stosownie do postanowień taryfowych. W tych przypadkach stacja obsługująca zawiadamia władze wojskowe o nadejściu przesyłki.

Po usunięciu przez władze wojskowe przeszkód, które spowodowały zatrzymanie wagonów z przesyłkami na stacji, wagony te mogą być na pisemne żądanie władz wojskowych podstawione na bocznicę i wówczas, niezależnie od opłaty bocznicowej, będzie pobierana opłata za przestawienie w wysokości, określonej w taryfie wojskowej. Wagony z przesyłkami zatrzymane na stacji, uważa się za będące w rozporządzeniu władz wojskowych od chwili pierwszego obsłużenia bocznicy według ustanowionego planu, przy sposobności którego mogły być podstawione na bocznicę, w razie zaś, gdy niema ustanowionego planu obsługiwania bocznicy, to od chwili ważności zawiadomienia o przybyciu przesyłek.

2. Jeżeli wskutek zwłoki w odbiorze przesyłek ze strony władz wojskowych powstanie brak miejsca na stacji obsługującej, lub wytworzą się na tej stacji trudności ruchowe, to Dyrekcja ma prawo zarządzić zatrzymanie przesyłek lub wagonów w drodze aż do czasu, kiedy stacja obsługująca bocznicę będzie je mogła przyjąć bez przeszkody. O każdem takiem zarządzeniu Dyrekcja zawiadamia pisemnie władze wojskowe. Za cały czas zatrzymania będzie pobierane składowe, postojowe lub opłata za zajęcie torów według taryfy wojskowej. Zaliczanie i wyrównywanie powyższych należności będzie dokonywane w wykazach opłat bocznicowych. Stacja, na której zatrzymano przesyłki lub wagony, powinna na właściwych listach przewozowych i cedułach przewozowych wyraźnie zaznaczyć: „Zatrzymano na zarządzenie Dyrekcji z dnia ....
Nr.................. na stacji.. z pociągu Nr.............. dnia..................
o godzinie.................. wskutek .... Wysłano na zarządzenie..................
Dyrekcji z dnia.................................. Nr.................. do stacji przeznaczenia pociągiem Nr..................
dnia.............. o godzinie..
(Stempel stacji i podpis)".

3. Gdy na bocznicę nie można podstawić wagonów z powodu niedostatecznej jej zdolności do przyjęcia, określonej możnością wykonywania na niej ruchu, wówczas Dyrekcja ma prawo wysłać na koszt władz wojskowych wagony, przeznaczone na bocznicę, których nie można pomieścić na torach stacyjnych bez uszczerbku dla normalnego ruchu na stacji obsługującej bocznicę, do innych stacyj możliwie najbliższych. O każdem takiem zarządzeniu Dyrekcja zawiadamia pisemnie władze wojskowe.

Za przewóz do stacji chwilowego postoju wagonów i zpowrotem należność będzie obliczana według taryfy wojskowej. Za czas zatrzymania przesyłek i wagonów na innej stacji będzie liczone składowe, postojowe lub opłata za zajęcie torów według taryfy wojskowej. Przewóz tego rodzaju przesyłek lub wagonów odbywa się nie na podstawie listów przewozowych, lecz za dodatko-

wemi cedułami przewozowemi. Zaliczanie i wyrównywanie należności, obliczonych według powyższych zasad, będzie dokonywane w wykazach opłat bocznicowych.

4. Władze wojskowe powinny odebrać na stacji obsługującej bocznicę przesyłki nadeszłe w wagonach, które ze względu na rodzaj lub stan ładunku nie mogą być podstawione na bocznicę. W miarę możności i na żądanie władz wojskowych, kolej może się zgodzić, aby takie przesyłki po przeładowaniu podstawiono na bocznicę za uskutecznieniem opłaty miejscowej wskazanej w taryfie wojskowej.

§ 7.

1. Termin, wolny od postojowego dla wagonów załadowywanych i wyładowywanych na bocznicy oraz opłaty za przetrzymanie wagonów, określa taryfa wojskowa. Jeżeli stacja obsługująca dokonywa w niedziele i święta obsługi bocznicy, opłatę za przetrzymanie wagonów na bocznicy pobiera się na tych samych zasadach, jak i w dni powszednie, lecz tylko wówczas, jeżeli w te dni praca ładunkowa przez władze wojskowe jest wykonywana.

Jeżeli władze wojskowe dokonywają na żądanie Dyrekcji grupowania wagonów trakcją własną, to termin wolny od postojowego zwiększa się o dwie godziny.

2. Termin wolny od postojowego należy uważać za zachowany, gdy władze wojskowe ukończą załadowanie lub wyładowanie tak, aby kolej mogła zabrać wagon przy sposobności pierwszego obsłużenia bocznicy według ustanowionego planu po upływie taryfowego terminu, wolnego od postojowego; gdyby jednak do tego czasu wagon nie był gotów do zabrania, wówczas władze wojskowe uiszczają opłatę za przetrzymanie wagonu za cały czas od ukończenia taryfowego terminu, wolnego od postojowego, aż do chwili następnego obsłużenia bocznicy, według ustanowionego planu kiedy będzie można zabrać wagon.

3. W przypadkach podstawiania i zabierania wagonów trakcją władz wojskowych na bocznicę wąskotorową i z bocznicy wąskotorowej długości przeszło 4 kilometry, termin wolny od postojowego odpowiednio przedłuża się.

4. Czas wolny od składowego dla przesyłek drobnych zaczyna się od chwili nadejścia przesyłki drobnej na stację obsługującą.

5. Jeżeli przesyłki drobne nie mogą być podstawione na bocznicę nie z winy kolei w terminie wolnym od składowego, to władze wojskowe powinny uiścić składowe według taryfy wojskowej.

6. Jeżeli przesyłki drobne nadeszłe z bocznicy nie mogą być dalej wysyłane z powodu przeszkód, powstałych z winy władz wojskowych, to stacja obsługująca, po upływie czasu wolnego od składowego, pobiera składowe według taryfy wojskowej.

§ 8.

1. Za podstawianie na bocznicę i zabieranie z niej według ustanowionego planu wagonów z przesyłkami, które ze stacji obsługującej odchodzą bezpośrednio na linje Polskich Kolei Państwowych oraz na linje kolei prywatnych pod zarządem przedsiębiorstwa „P. K. P.", albo bezpośrednio z takich linij przybywają na stację obsługującą, Dyrekcja pobiera następujące opłaty za każdy wagon, za które pobiera się opłatę bocznicową, stosownie do pkt. 5 niniejszego paragrafu.

AI. Na kolejach normalnotorowych za pierwszy kilometr:

za podstawienie lub zabranie 1 wagonu	zł	2,00
„ „ „ „ naraz 2 wagonów . . .	„	3,60
„ „ „ „ „ 3 „ . . .	„	4,60
„ „ „ „ „ 4 „ . . .	„	5,00
„ „ „ „ „ 5 „ . . .	„	5,60
„ „ „ „ „ 6—10 „ . . .	„	1,00 od wagonu;

za podstawienie lub zabranie naraz więcej niż 10 wagonów, oprócz należnej za 10 wagonów opłaty, wynoszącej zł 10,00, za każdy następny wagon po zł 0,60, a za podstawienie lub zabranie naraz więcej niż 15 wagonów, oprócz należnej za 15 wagonów opłaty, wynoszącej zł 13— za każdy następny wagon po zł 0,30.

Powyższe opłaty pobiera się o połowę zmniejszone, za rozpoczęty drugi i rozpoczęty każdy następny kilometr.

AII. Na kolejach wąskotorowych:

za podstawianie lub zabieranie z bocznicy wagonów o ładowności 10.000 kg i większej obowiązują takie same opłaty, jak na kolejach normalnych; za podstawianie zaś wagonów o ładowności poniżej 10.000 kg pobiera się powyższe stawki, zmniejszone o połowę.

AIII. Za podstawianie lub zabieranie wagonów trakcją posiadacza bocznicy opłaty za podstawianie i zabieranie nie będą pobierane.

B. Ministerstwo Komunikacji ma prawo zmieniać opłaty, wymienione pod AI i AII. Każda zmiana opłat powyższych będzie uprzednio uzgodniona z władzami wojskowemi i po uzgodnieniu pobierana od daty wymienionej w zawiadomieniu o tem.

C. Odległość, według której należy obliczać opłaty za podstawianie lub zabieranie wagonów, określa się w sposób następujący:

a) na bocznicach, odgałęziających się od torów stacyjnych, oblicza się odległość od zwrotnicy wjazdowej na bocznicę do punktu zdawczo-odbiorczego;

b) na bocznicach, odgałęziających się od torów głównych na szlaku, oblicza się odległość od osi dworca stacji obsługującej bocznicę do punktu zdawczo-odbiorczego.

2. Jeżeli bocznica odgałęzia się na stacji stycznej z koleją nie będącą pod zarządem „P. K. P.", to opłaty za podstawianie wagonów na bocznicę lub za zabieranie z bocznicy oblicza się za wagony, które przyszły z linji, nie będącej pod zarządem P. K. P., albo które ze stacji stycznej odchodzą na taką linję, według stawek wskazanych w p. 1 niniejszego paragrafu.

3. Jeżeli bocznica odgałęzia się od torów ładowni publicznej, to opłatę za przewóz między ładownią a stacją obsługującą ją pobiera się w wysokości i na zasadach podanych w taryfie wojskowej, za przewóz zaś między ładownią publiczną a bocznicą opłatę za podstawianie i zabieranie wagonów według postanowień zawartych w niniejszym paragrafie.

4. Gdy na żądanie władz wojskowych Dyrekcja zgodzi się na podstawienie lub zabranie wagonów ładownych na bocznicę lub z bocznicy poza terminami, ustanowionemi w planie obsługiwania, pobiera ona wówczas opłatę, obliczoną według podwójnych stawek, przewidzianych w punkcie 1 lub też w punkcie 2 niniejszego paragrafu.

5. Opłatę bocznicową pobiera się za wagony ładowne, podstawiane na bocznicę i za wagony ładowne, zabierane z bocznicy, jak również za wagony ochronne.

Podstawianie na bocznicę i zabieranie z bocznicy wagonów próżnych odbywa się bezpłatnie. W razie jednak zwrócenia z bocznicy niezaładowanych wagonów, które na żądanie władz wojskowych były próżne podstawione na bocznicę, Dyrekcja pobiera, oprócz opłaty taryfowej za odwołanie zamówienia, opłatę bocznicową w wysokości podwójnej lub jeżeli bocznica jest położona na szlaku i obsługiwana przez dwie sąsiednie stacje, w wysokości sumy opłat, przypadających za podstawianie i zabieranie wagonów ładownych; opłatę tę oblicza się za każdy wagon oddzielnie. Za wagony prywatne pobiera się w takich przypadkach należność pojedyńczą. Takie opłaty nie będą jednak pobierane, jeżeli wagon próżny nie mógł być użyty do ładowania z winy kolei.

6. Jeżeli po zabraniu wagonu ładownego z bocznicy na stację obsługującą ją zostanie stwierdzone przeciążenie wagonu lub nieprzepisowe jego załadowanie, a kolej zgodzi się na żądanie władz wojskowych podstawić wagon taki na bocznicę, dla odładowania tam nadwyżki wagi lub poprawienia ładunku, to kolej pobiera za takie podstawienie i powrotne zabranie wagonu z bocznicy opłatę pojedyńczą, wskazaną w punkcie 1 AI lub 1 AII, niezależnie od opłaty określonej w taryfie wojskowej za przetrzymanie wagonu, obliczonej za czas znajdowania się wagonu w rozporządzeniu posiadacza bocznicy, z uwzględnieniem terminu, wolnego od postojowego.

7. Za wagony próżne prywatne, zabierane z bocznicy na żądanie władz wojskowych na stację obsługującą bocznicę dla sprawdzenia ich wagi własnej i podstawiane zpowrotem na bocznicę po dokonaniu tego sprawdzenia, Dyrekcja pobiera opłatę pojedyńczą, wskazaną w punkcie 1 AI lub w p. 1 AII, niezależnie od opłaty za sprawdzenie wagi wagonów.

8. Gdy, oprócz podstawiania i zabierania wagonów do punktów i z punktów, określonych w umowie bocznicowej, odbywa się na żądanie władz wojskowych grupowanie wagonów przez kolej bądź na stacji, bądź na samej bocznicy, wówczas niezależnie od opłaty bocznicowej pobiera się opłatę za pracę parowozu zużytą do tego grupowania.

9. Oprócz opłaty za podstawianie lub zabieranie wagonów, pobiera się także opłaty za przestawienie oraz za przewóz do ładowni i z ładowni (jeżeli to ma miejsce).

10. Gdy obsłużenie bocznicy może być uskutecznione tylko parowozem, sprowadzonym w tym celu z innej stacji, wówczas Dyrekcja pobiera za użycie tego parowozu opłatę według obowiązującej stawki za pracę parowozu za cały czas od chwili wyjazdu parowozu ze stacji, z której parowóz sprowadzono, do chwili powrotu parowozu na tę stację. Jeżeli parowóz, sprowadzony do obsłużenia bocznicy, odgałęziającej się od dwutorowego szlaku, musi dojść do następnej stacji, aby wrócić po torze właściwym do stacji obsługującej, to czas takiego przebiegu wlicza się do ogólnego czasu pracy parowozu.

Jeżeli parowóz, sprowadzony do obsłużenia bocznicy z innej stacji, zostanie użyty w drodze tam lub zpowrotem, na całym odcinku, lub na jego części, do przewozu wagonów, nie mających nic wspólnego z obsłużeniem bocznicy, to Dyrekcja odlicza czas przebiegu parowozu z takiemi wagonami od ogólnego czasu pracy parowozu, obliczonego według postanowień podanych w ustępie poprzedzającym.

§ 9.

Taryfowe należności przewozowe oraz opłaty bocznicowe, składowego, postojowego, opłaty za grupowanie wagonów i t. p., władze wojskowe powinny regulować na stacji obsługującej bocznicę, w ciągu doby od chwili podstawienia wagonów na bocznicę.

§ 10.

1. Przewóz przesyłek komunikacji „loco", t. j. między bocznicą i stacją obsługującą, między bocznicami obsługiwanemi przez tą samą stację oraz w obrębie bocznicy, może się odbywać na podstawie pisemnego żądania władz wojskowych.

2. Za taki przewóz będzie pobierana, oprócz opłaty bocznicowej, należność uzupełniająca w wysokości przewoźnego stacyjnego według taryfy wojskowej.

3. Za przesyłki, których przewóz odbywa się między dwiema bocznicami, należącemi do tej samej stacji obsługującej, oprócz przewoźnego stacyjnego stosownie do punktu 2 niniejszego paragrafu, pobiera się opłaty bocznicowe, obliczone oddzielnie za każdą bocznicę.

4. Za przewóz w obrębie bocznicy pobierane będą takie same opłaty, jak przy przewozie między bocznicą i stacją obsługującą ją; w takich przypadkach za podstawione próżne wagony i zwrócone jako próżne, opłaty za podstawienie będą pobierane w wymiarze pojedyńczym.

Przewóz w obrębie bocznicy może się odbywać za zezwoleniem stacji obsługującej bocznicę, wydanem na podstawie zamówienia przedtem wagonów do tego przewozu.

5. Przewozy, w paragrafie niniejszym wskazane, nie odbywają się na podstawie listów przewozowych, lecz na podstawie żądań, o których mowa w punkcie 1 paragrafu niniejszego.

§ 11.

1. Władze wojskowe są obowiązane zawiadomić bezzwłocznie stację obsługującą o każdym wypadku kolejowym, który się wydarzy na części bocznicy, położonej między punktem zdawczo-odbiorczym a jego przedsiębiorstwem, w razie zaś wykolejenia również wtedy, gdy wagony nie doznały uszkodzenia, tak samo o uszkodzeniu toru bocznicowego lub jakichkolwiek urządzeń kolejowych, jak również o wszelkich wypadkach cielesnego uszkodzenia lub zabicia osób i zwierząt w czasie ruchu na tej części bocznicy.

2. Za uszkodzenie taboru kolejowego, powstałe na bocznicy poza punktem zdawczo-odbiorczym, odpowiadają władze wojskowe, jeżeli nie udowodnią, że szkoda powstała z winy kolei.

Władze wojskowe płacą za uszkodzenie taboru odszkodowanie, obliczone przez Dyrekcję według rzeczywistych kosztów naprawy.

3. Gdy zajdzie potrzeba oddania do warsztatów do naprawy taboru kolejowego, uszkodzonego nie z winy kolei na części bocznicy między punktem zdawczo-odbiorczym a przedsiębiorstwem, wówczas do kosztów naprawy dolicza się następujące opłaty:

a) przewoźne, obliczone za wagę wagonu według stawki gospodarczej Polskich Kolei Państwowych za przewóz uszkodzonego taboru do najbliższej stacji, na której znajdują się warsztaty, gdzie dokonano naprawy;

b) czynsz za używanie wagonów wedle stawek, określonych przez Ministerstwo Komunikacji.

4. Władze wojskowe są odpowiedzialne za wszelkie szkody, spowodowane prowadzeniem ruchu na bocznicy, jeżeli szkoda powstała z ich winy i powinny pokryć wszelkie odszkodowania za szkody tego rodzaju.

5. Władze wojskowe przyjmują na siebie wyłączną i całkowitą odpowiedzialność za szkody, wyniknąć mogące dla nich samych, dla Dyrekcji i dla osób trzecich z powodu pożarów od iskier parowozów, podstawiających, zabierających lub przetaczających wagony po części bocznicy, leżącej poza granicami gruntu kolejowego.

§ 12.

Władze wojskowe ściśle przestrzegają wszelkie podane im do wiadomości przepisy i instrukcje o charakterze technicznym i przewozowym mające związek z eksploatacją bocznicy.

§ 13.

Dyrekcja może w każdym czasie, zawiadomiwszy przedtem władze wojskowe, ograniczyć lub wstrzymać ruch na bocznicy, jeżeli tego wymaga bezpieczeństwo ruchu kolejowego.

Drukarnia Państwowa Nr. 61620. 19.X-32. 5.500.